

UMORISTULU.

Este în fie care luna de trei ori,
adeca în l. 10. și 20. după
cal. v.

Pretul pentru Austria pe anu
6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe
trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru
alte țări: pe anu 7 fl. 20 cr.
pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei
lune 1 fl. 80 cr.

În fie care numeru apare celu
pucinu o caricatura.

Manuscriptele și banii de pre-
numeratiune sunt de a se tra-
mite la Redacțiune: Străt'a
arborului verde Nr. 22.
Epistole nefrancate nu se pri-
mescu și opuri anonime nu
se publica.

FOIA GLUMETIA.

Canteculu alegatorilor romani.

(Melodi'a : „Pasere galbena 'n ciocu.”)

Fruindia verde busuiocu,
Eca diu'a de norocu,
Si aci la noi în țiera
S' adună diet'a éra.

Fruindia verde de secara,
Haidati toti s'alegemu dara
Unu barbatu adeveratu,
Sê ni fia deputatu!

De-ai sentire romanésca,
Sune-mi cine sê traiésca?
— Unu romanu adeveratu
Sê ni fia deputatu.

Fruindia verde de colie,
Numai unu romanu ne scie
Câte ele amu rabdatu,
Elu n'a fi dar deputatu.

Fruindia verde rosmarinu,
Nu ni tîba unu strainu,
Nu ni tîba renegatu,
Ci romanu adeveratu.

Fruindia verde de secara,
Haidati toti s'alegemu dara:
Unu romanu adeveratu
Sê ni fia deputatu!

Umoristulu.

Ce nou e în țiera?

Apoi pe langa tôte astea și alea în Maramu-
resiu și Satumare spiritulu natiunálu fôrte se la-
tiesce întra romani, — foile magiare „Máramaros”
și „Károgtó” au de cugetu ca sê iese mai adeseori,
spre împedecarea realitâtii.

În unele cercuri de alegere audimu că se can-
didéza mai multi barbati necunoscuti înca, — dom-
nulu Renegatfy și stralucitatea sa cavalerulu Stele-
cautoreanu, cari înca s'au candidatu de represen-
tanti ai poporului (!) s'ar bucurá fôrte, daca acuma
nu i-ar cunósce nime că ce platescu.

Dar' sê nu uitâmu cumva a amintí că renumi-
tulu Füstös János éra s'a candidatu de deputatu; —
se dice că a se candidá nu e asia lucru greu, numai
a fi alesu, e ceva mai ostenitoriu și ingrigitoriu mai
alesu la cei de unu pèru ca domni'a sa, sêu chiaru
cei ce-si schimbá pèrulu și naravulu nu, au mai
multu norocu?!

Numai mai minunata e aceea, ce s'a intemplat
în Ecica romana; aci bucuranduse ómenii că au sca-
patu de sub ierarci'a serbésca, au serbatu diu'a de
despartire cu festivitate mare; — invetiatoriulu a
invetiatu scolarii sê cante „Descéptate romane!”
dar' unu zelosu preotu de-acolo M. Ur. Guloviciu s'a
intrepusu ca sê nu se intemple acestu pecatu mare,
dicandu Solgabiraului că acesta e o cantare revolu-
tionara și contra Ungurilor, ceea ce se vede apriatu
de acolo, unde se canta:

Romani din patru unguri, acumu ori neci odată!
— indesiertu a protestatu bietulu dascalu că pop'a
n'a cetitu bine, deórece nu din patru unguri, ci an-
ghiuri trebuie sê se cante; pop'a a învinsu.

Epistolele lui Pacala la Tandala.

Frate de cruce!

Tôte ca tôte numai romanulu trebuie sê fia oelu d'antâiu in tôte; in desierty striga gurele rele, câ romanulu nu si-a primitu numele dela Romani, ci de acolo câ intra toti si intra tôte elu mai napoi *remane*! Auditai minciuna mai mare ca asta? Romanulu se pricepe la tôte ca ori si care, ma dôra si mai bine! Elu ce vede odata, si i place lui, trebuie sê faca lucrulu acela inca mai cu forfoiu. — Decâteori s'a mai disu câ romanulu nu e inca destulu de coptu pentru de a fi harnicu spre domnire, totu inzadaru, câ-ci romanulu numai se pôta ajunge domnu, apoi nu-lu intrece neci Pista cu tôta viti'a lui, — dar sci tu fôrte bine câ cu unii domni de ai nostri abea poti sê si vorbesci daca esti pe giosu, inse asia si trebuie sê fia, câ-ci noi nu avemu incredere in acei ce se lasa pana la noi, sciindu pré bine câ omulu invetiatu si intieptu se duce la altii ca sê lucre si traiasca, nu la seraci'a nôstra; domnii inca sci u câ daca se lasa môle, tôta schidol'a lu baga in fôle, deci ca sê aiba védia, trebuie sê fia aspru, atunci apoi de siguru i se voru inchinâ lui. — Védi dara câ si romanulu scie sê fia domnu cum se cade, acêsta inse nu amu amintitu-o eu pentru ca sê laudu domnii, câ-ci a domni au potutu invetiâ pré usioru dela acei ce ne au domnit su te si sute de ani, am pomenitu acêsta numai spre aceea, ca sê arâtu, câ daca si din romanu pôte fi domnu, apoi ce nu pôte fi din elu? tôte le invetiâ ~~ma si le scie~~, numai un'a nu scie inca, adeca ca fiindu unde-va in minoritate sê fia in majoritate, adeca, sê invinga cei putieni pre cei mai multi. . . . Oho! dar' cumu sê nu scia acêsta romanulu?! — vei strigâ tu, dá scie! — dicu

si eu, câ-ci adeseori am vediutu cumu 2—3 romani au invinsu 10—20 de alte nêhuri straine — daca vine tréb'a la bataia, inse eu n'am princeputu acêsta. Ci aceea, câ daca vine tréb'a la votisare, cumu sê invinga minoritatea? — Cumu? asia, câ daca ôrecine vede câ e spriginitu numai de o minoritate, apoi sê imparta nesce banisiori printra domnisiori cari-su gata sê se venda si de trei de patri ori, apoi va avé partinitori destui. Tu dici câ cu banii faci tôte, asia e, inse daca nu ai bani, ce sê faci? Apoi acêsta e ce inca nu scie romanulu! Si eu inca nu am sciutu-o, ci dela altii am invetiatu-o, cu tôte câ diceau câ minoritatea a *pacaliu* majoritatea prin aceea, câ intru o conferintia fiindu propuneri contrarie, spre a se sci de care se tiene adunarea, s'au provocatu ca sê aredice manile cari susutienu propunerea d'antâiu, manile s'au numeratu socotindu o mana pentru o persôna, apoi s'au numeratu manile aredicate la propunerea a dôi'a, si acêsta a invinsu, câ-ci aci au fostu mai multe mani aredicate, cu tote câ mai putieni au fostu pe langa propunerea a dôi'a, acêsta inse asia s'a intemplatu, câ dintra cei de propunerea dôi'a fiecare o aredicatu *amendoua manile*, si cu totu dreptulu, câ-ci au fostu provocati sê aredice *manile*. éra nu *man'a*. Astufelu a invinsu si pacalitu minoritatea pre cei in majoritate, — Spune-o dara frate si la altii câ-ci n' costédia bani, da daca cu acêsta vei invinge si tu atâtu ti mai dicu, câ daca cumva si cei in majoritate voru aredicâ *amendoua manile*, tu sê spuni la ai ei ca sê aredice — si picioarele, apoi propunerea a *a invinsu* ca acelu — *de ôre undeva*!

Remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

Umoristiade.

Cetescu câ in America a esîtu o carte si in prevorbirea ei autoriulu asiguréza pe cetitori, câ ori cine s'ar apucâ de cetirea opului seu, in cinci minute va adormi nesmintitu. Ôre autoriulu acestei carti nu e ce-va rudenia cu domnulu acela carele serie foiletonulu diuariului Reforma?

„Telegraful Roman“ a inventatu unu comitatu nou in Ungaria, a nume in nr. 80 vorbesce despre comitatulu Abony. Eu inca n'am sciutu nimica de unu astfelu de *comitatu*. Telegraful inse de unu tempu încôce scie multe lucruri de totu altfelu precum le sci u altii.

Domnulu Jura György desorie in „Hon“ câ cine este renegatu? Am cetitu cu placere articolulu amintitu, câ-ci domnulu Jura György e fôrte *compentinte* -n tréb'a acêsta.

Apoi romanii din B. Comlosiu nu sunt pentru alegerea unui deputatu magiaru, scirea acêsta s'a fostu latitu numai prin oinoscutii binevoitori (?) ai nostri, cari patruși de dragulu ce-lu au ei catra ro-

mani, au lucratu intr' acolo, ca locul de regere sê se stramute din Comlosiu, pentru ca sê a cada si romanii de-aci in acelu pecatu mare, inare cadu cei mai multi romani, alegandu deputatu e natiunalitatea lor. Acuma binevoitorii nostri sun multiamiti, câ-ci au mai datu o dovêda nedisputoila despre marea lor iubire ce o pastredia pentru noi; fiindu locul nou de alegere departe de romani ant linisciti si mangaiati, câ-ci potu asceptâ multianta. pentru câ s'au ingrigitu ei ca romanii sê fia creati de ostenelele alegerei; acuma nu mai remane alt decâtu ca Comlosienii sê se puna dupa cuptoriulu aldu si sê cante:

Lauda voue si marire
Pentru semtiulu de iubir.

Comlosienii inse sunt cu multiamire pentru acêsta iubire si fratiatate, câ-ci u inceputu sê cante:

Comlosiu mare, Comloiu micu
Remaseramu de nimiu.
Remaseramu de rusie
Pentru naib'a scie cine.

Inse noue nu ni paa
Câ-ci la noi totu va sê ésa
De siguru unu deputatu,
Ce-e romanu adêveratu.

Dlu Jura György mai scrie în articolulu susamintitu, că densulu cu tôte că de nascere e romanu, totusi trebue sê fia si magiaru Va sê dica neci pasere neci siórece, ci liliacu.

Apoi Magarescu inca vre sê fia ablegatu. De buna sêma cerculu unde vrê sê pasiésca dsa ca si candidatu, e fôrte saracu de ómeni inteliginti si asié Magarescu va fi cugetandu că: inter vaccas bos est abbas. —

Altfelu e mare raritate a gasi acuma în tiéra atare omu inteliginte care sê nu fia candidatu de deputatu, par' că misiunea deputatului ar consta numai din acea, ca sê primésca pe fie care di câte 5 fl.

Memorandulu din Satmaru.

Balada istorica.

„Susu fetiori cu chica lunga,
Susu fetiori sê scriemu toti
Carte lunga, ca sê-ajunga
Si la fii si la nepoti,
Haidati toti sê scriemu dar
Memorandulu din Satmaru!“

Scirea suna si s'aduna
Multi romani cu gure mari,
Cumca densii sê compuna,
O scrisóre 'n termini chiari
Despre lungulu lor amaru :
Memorandulu din Satmaru.

Unu romanu vestitu vorbesce :
„Vai că multu amu suferitu!“
Apoi pén'a scârtaesce,
Scrie ce s'a hotaritu,
Scrie cu pré multu amaru
Memorandulu din Satmaru.

„Ang'a si grea suferintia
Do trecutulu dorerosu,
Pracum si a lor dorintia
In resintele frumusu,
Le escrie fôrte chiaru
Memorandulu din Satmaru.

„Tôtê-su gata! Sê viedie!
Numaunulu nu avemu :
Carelevé 'nmanuedie
La comêlesu supremu
Plansetu nostu celu amaru :
Memorandulu din Satmaru?“

Se 'nfrâ deputa lunga,
Unulu s'a escusatu,
Altulu dise eaca-punga,
Si că este ocipatu,
Că nu pôte dice daru
Memorandulu din Satmaru.

Nu-e ca 'n palma, nime, nime,
Nu-e curagiu delocu la eil
O! sermana romaime,
Sciu că ai si tu: pîrmei.
Deci se scrise insetaru :
Memorandulu din Satmaru.

Umoristulu.

Tanda si Manda.

T. Mêi Tando! Auditai tu, că în Ardealu ómenii cari se numescu „inteligentia“ (nu de asti prosti ca noi, cari nu întielegemu multe din cele ce întielegu ei) primescu scrisori cari dau a se întielege, sê nu iee parte la dieta, si totodata scrisori prin cari sunt provocati a luá parte la ea; acum sê sosotesci tu de unde esu acele scrisori, si anume: care de unde?

M. E bre, dar de unde sê ésa daca nu de la cei ce se numescu conducatori.

T. Asta am sciut'o eu si fâra a mi spune tu, că scrisóřile vinu pe poste, că-ci aceste au *conducatori*.

M. Aleo Tando, că lovitu mai esti ou leuc'a, dar nu scii că fruntasii nostri cari se amésteca afundu în trêburile nóste, se numescu conducatorii nostri.

T. Acuma vedu că me facu si eu inteligintia, dar totusi nu întielegu inca cum se pôte ca scrisorile acele sê dica un'a „hoitiu“ alt'a „cia“.

M. Sê-ti deschidu mintea Tando, se soii că precum în fire tôte lucrurile sunt cu parechia, un'a contraria alteia, asié si lucrările omenescei un'a „hoitiu“ alt'a „cia“ si că ~~asta se numescu în limb'a inteligintiei~~ activitate séu pozitivitate, adeca „cia“ si negativitate séu pasivitate, adeca „hoitiu“. — Acum sê scii, că scrisorile cele cu întielesu activu, vinu din locu *negativu*, éra cele cu întielesu negativu — din locu activu. Daca nu pricepi tu asta, apoi dieu atunci esti vrednicu a fi numitu inteligintia — negativa.

T. Frate Mando, én spune-mi cum e acea că în unele cercuri electorale magiare alegatorii s'au batutu de s'au omoritu unii pe altii, ér în cercurile romanesci nu s'a intemplatu inca neci o resmeritia?

M. Apoi frate magiarii sunt mai dedati ou vieti'a constitutională decâtu noi romanii!

T. Óre de ce a alungatu pap'a pe ministrulu seu Merode.

M. Apoi frate, pap'a de buna sêma a cugetatu, că :

Blastematulu de Merode
Cam periculosu *me ródé*.

Responsuri. Rogamu pe corespundintii nostri din provincia se ne inasciintiedie despre tôte intemparile ce atingu fói'a nóstra. A une ori o satira nimerita solosece mai multu decâtu multi articoli de fondu. — „Asculta-me lelitia!“ Ne rogamu si noi de leliti'a autoriului se-lu asculte, ca-ci atunce dora va încetá a ne mai torturá.

Cu esemplare complete mai potemu inca sierbi din inceputu.

Cortesiada.

Domnule cumetre mare,
Am sê-ti sponu eu dtale :
Nu pasi de candidat,
Far' la noi, câ-ci toti te placu.
Daca lucrulu sta asia,
Eu la voi m' oiu candidă.

Fii-ni noue deputatu,
Câ-ci demultu te-am admiratu,
Ca pe-unu luptatoriu grozavu,
Ca pe unu romanu pre bravu.
Pentru dulcea mea natiune,
Si-asta siertva voiu depune.

Me rogu fôrte aplecatu,
Sê fii la noi deputatu;
Tôta cet'a te doresce,
Cauta dara de primesce.
Voiu primi, primi parinte
Inse cauta fii cu minte.

Dieu pe barb'a meacea mare,
Câ partid'a dumitae
Va invinge negrestu,
Am motive-asta si diu.
Am motive sêremana,
Cei de nati'a romana.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu prin Alesandru Koesl (in tipografi'a lui Êrkövy, Galgóczy si Koesl) Piatî'a de pesci Nr. 9.